Възкресението на Исус на първата събота

РАЗОБЛИЧАВАНЕ НА ФАЛШИВОТО БОГОСЛОВИЕ

Бил ли е Исус три дни и три нощи в гроба, както Той казва в От Матея свето Евангелие 12:40?

Можете ли да преброите три дни и три нощи между изгрев слънце на Разпети петък и залез слънце на Великден?

Днес е разпространена версията, че Исус е разпнат в петък и Възкресението е станало по изгрев слънце на Великден.

Малко ревностни християни някога са се замисляли да оспорят или докажат традиционната версия "Разпети петък - Великден". Библията обаче учи да се доказва (тества) всяко нещо. И вие буквално можете да останете изумени от доказателството, което ще получите.

За *доказателството* има само един надежден авторитет, единствен исторически запис - Библията.

Традиция без доказателство

Липсват свидетели на Възкресението. Дори т. нар. "апостолски отци" нямат друг източник на информация, освен този запис, който днес е достъпен и за нас - Библейското откровение.

Следователно всяка традиция, която противоречи на Божието откровение, трябва да бъде отхвърлена.

Какви са записаните факти?

Съмняващите се фарисеи искали от Исус знак - свръхестествено доказателство - което да ги убеди, че той е Месията.

Исус отговаря: "... лукав и прелюбодеен род иска личби; но личба няма да му се даде, освен личбата на пророк Иона; защото, както Иона беше в утробата китова три дни и три нощи, *тъй и Син Човеческий ще бъде* в сърцето на земята ТРИ ДНИ И ТРИ НОЩИ" (От Матея свето Евангелие 12:39-40).

Сега помислете за огромното значение в тези думи на Исус.

Той изрично заявява, че единственият знак, който ще даде, че е Месия, е че ще прекара три дни и три нощи в скален гроб в "сърцето на земята".

Значението на знака

Фарисеите, отхвърлящи Исус, настояват за доказателство. Исус им предоставя само едно доказателство. Това не е фактът на самото Възкресение. Доказателството е в продължителността на времето, което Той ще прекара в гроба, преди да възкръсне.

Помислете какво означава това! Исус позовава твърдението си, че е наш Спасител на това, че ще остане точно три дни и три нощи в гроба. Ако остане три дни и три нощи в земята, Той ще се докаже като Спасител - но ако се провали в този знак, Той трябва да бъде отхвърлен като самозванец!

Нищо чудно, че Сатаната е накарал невярващите да се присмиват на историята на Иона и "кита"! Нищо чудно, че дяволът е създал традиция, която *отрича, че Исус* е Месията!

Дилемата на висшите критици

Това единствено свръхестествено доказателство, дадено от Исус, че е Месия, силно притеснява привържениците на висшия критицизъм. Опитите им да обяснят въпросното доказателство за божествеността на Христос са крайно нелепи. Но те трябва да го обяснят, защото иначе тяхната традиция "Разпети петък - Великден" се срива.

Един критик казва: "Разбира се, ние знаем, че Исус всъщност е бил в гроба само половината от времето, което е смятал, че ще прекара там!" Някои тълкуватели се опитват да ни накарат да повярваме, че "на гръцкия език, на който е написан Новият Завет, изразът "три дни и три нощи" означава три *периода* от време, било то през деня или през нощта".

Те добавят, че Исус е бил положен в гроба малко преди залез слънце в петък и е възкръснал при изгрев слънце в неделя - това са две нощи и един ден.

Тълкуването на Библията

Дефиницията на Библията за продължителността на "нощите и дните" е проста.

Дори същите тези висши критици признават, че на еврейския език, на който е написана книгата на Иона, изразът "три дни и три нощи" означава период от 72 часа - три дни от по дванадесет часа и три нощи от по дванадесет часа.

Обърнете внимание на Книга на пророк Иона 2:1: "И биде Иона в утробата на тоя кит *три дни и три нощи*". Това, признават те, е период от 72 часа. И Исус ясно казва, че както Иона прекарва три дни и три нощи в корема на голямата риба, така Той ще прекара същото време в гроба.

Както Иона бе в "гроба" (виж препратка, Книга на пророк Иона 2:2) в продължение на 72 часа, след което бе свръхестествено възкресен от Бог, като бе повърнат от утробата на кита, за да стане спасител на Ниневия, така и Исус трябва да прекара 72 часа в гроба преди да бъде възкресен от Бог, за да се превърне в Спасител на света.

Знае ли Исус колко часа има в "деня" и в "нощта"? Исус отговаря: "Нали дванайсет часа има в деня? Който ходи дене, не се препъва, защото вижда светлината на тоя свят" (От Йоана свето Евангелие 11:9-10).

Обърнете внимание на дефиницията на Библията относно израза "третия ден". Текст след текст ни се казва, че Исус възкръсва на третия ден. Забележете как Библията определя времето, необходимо за изпълнение на "третия ден".

В Първа книга Моисеева - Битие 1:4 четем: "Видя Бог, че светлината е добро нещо, и отдели Бог *светлината* от *тъмнината*. *Светлината* Бог нарече ден, а *тъмнината* - нощ. Биде вечер [мрак], биде утро [светлина] - *ден един*... Биде вечер [мрак], биде утро [светлина] - *ден втори*. Биде вечер [сега три периода на тъмнина, наречени *нощ* - три нощи], биде утро [сега три периода на светлина, наречени *ден* - три дни] - *ден трети*" (Първа книга Моисеева - Битие 1:4-13).

Тук имаме единствената дефиниция на Библията, която обяснява и отброява времето, включено в израза "третия ден". Той включва три тъмни периода, наречени "нощ", и три светли периода, наречени "ден" - три дни и три нощи, и Исус казва, че те съдържат дванадесет часа за всеки период - общо 72 часа.

Какво не е наред?

Какво не е наред в тези съвсем обикновени думи на Исус? Откъде мъдрите и разсъдливи теолози *знаят*, че Исус е бил разпнат на кръста на Разпети петък и е възкръснал на Великден?

Простичкият отговор е, че те не го знаят - защото това не е вярно! Това е само традиция - традиция, която сме научили от детството си и небрежно приемаме! Исус предупреждава за това, че "престъпвате словото Божие чрез преданието си" (От Марка свето Евангелие 7:13).

Разгледахме две свидетелства в Книгите на Матей и Иона, според които тялото на Исус ще прекара в гробницата три дни и три нощи - период от време ясно определен в Писанията като 72 часа. Нека сега разгледаме четири други свидетелства от Писанията, които доказват същото.

Обърнете внимание на От Марка свето Евангелие 8:31: "И начена да ги учи, че Син Човечески трябва много да пострада, да бъде отхвърлен от стареите, първосвещениците и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне".

(Ето нещо, което ще стане ясно дори на второкласник). Ако Исус е бил убит в петък и е възкръснал *след* един ден, Възкресението щеше да се случи в събота вечерта. Ако Той е възкръснал след два дни, Възкресението щеще да се случи в неделя вечерта, а ако бе възкръснал след три дни -

тогава Възкресението щеше да бъде в понеделник вечер!

Разгледайте внимателно този текст. Според никакъв закон на аритметиката не можете да определите по-малко от пълни 72 часа - три дни и три нощи - до Възкресението, което се случва три дни *след* разпването. Ако Исус е бил в гроба само от залеза в петък до изгрева на неделя, тогава този текст трябва да бъде откъснат от вашата Библия, или в противен случай трябва да отхвърлите Исус Христос като измамник! Ако Той е възкръснал *след* три дни, може да са изминали повече от 72 часа, но не и секунда по-малко.

Сега прочетете От Марка свето Евангелие 9:31: "Защото учеше учениците Си и им казваше, че Син Човечески ще бъде предаден в човешки ръце, и ще Го убият, и на третия ден след убиването ще възкръсне". Периодът от време, описан тук, трябва да бъде между 48 и 72 часа. Той не може да бъде и секунда повече след 72-ия час, и Исус все още възкръсва на третия ден. И той не може да е от залеза на петък до изгрева на неделя, защото това са само 36 часа, които ни водят до средата на втория ден, *след* като Той е убит.

В От Матея свето Евангелие 27:63 Исус е цитиран, когато казва: "... подир три дни ще възкръсна". Това не може да бъде определено като по-малко от 72 пълни часа.

От Йоана свето Евангелие 2:19-21 казва: "Исус им отговори и рече: разрушете тоя храм, и в три дни ще го въздигна... Той обаче говореше за храма на тялото Си". Да се въздигне три дни, след като е разпнат и погребан, не може да бъде повече от 72 часа.

Ако приемем всички свидетелства на *Библията*, трябва да заключим, че Исус е бил точно три дни и три нощи - три пълни денонощия от по 24 часа - тоест 72 часа в гроба, или единственото свръхестествено доказателство, което Той е дал ще се провали.

Точният час в деня на Възкресението

Сега обърнете внимание на следния факт: за да бъде три дни и три нощи - 72 часа - в гробницата, нашият Господ е трябвало да бъде възкресен точно по същото време на деня, когато тялото му е било погребано.

Нека осмислим този много важен факт.

Ако можем да открием точния час на погребението, значи сме открили и точния час на Възкресението. Ако погребението, например, е било при изгрев слънце, то за да остане тялото още три дни и три нощи в гробницата, Възкресението също е трябвало да се случи при изгрев слънце три дни по-късно. Ако погребението е било по пладне, значи и Възкресението е станало по пладне. Ако

погребението е било по залез слънце, Възкресението също се е случило по залез слънце три дни по-късно.

Денят на разпятието се нарича "подготовката" или денят преди Велика събота (Висок Шаббат) (От Матея свето Евангелие 27:62; От Марка свето Евангелие 15:42; От Лука свето Евангелие 23:54). Според Библията този ден свършва по залез слънце (Трета книга Моисеева - Левит 23:32).

Исус извиква скоро след "деветия час" или три часа следобед (От Матея свето Евангелие 27:46-50; От Марка свето Евангелие 15:34-37; От Лука свето Евангелие 23:44-46).

И все пак Исус е погребан преди края на същия ден - преди залез слънце (От Матея свето Евангелие 27:57; От Лука свето Евангелие 23:52-54). В От Йоана свето Евангелие 19:42 четем: "И там положиха Исус заради юдейския ден на Приготовлението; защото гробът беше наблизо". Според законите, спазвани от евреите, всички трупове трябва да бъдат погребани преди началото на шаббатния (съботния) празничен ден. Следователно Исус е бил погребан преди залез слънце в същия ден, когато е умрял. Той умира малко след три часа следобед.

Затова - забележете внимателно - погребението на Христовото тяло е било в късния следобед! Било е между 15:00 ч. и залез слънце, както доказват тези Писания.

И тъй като Възкресението е трябвало да се случи по същото време на деня три дни по-късно, Възкресението на Христос става не при изгрев слънце, а в късния следобед, близо до залез слънце. Колкото и потресаващ да е този факт, това е чистата истина, която се казва в Библията!

Ако Исус бе възкръснал по друго време на деня, Той не би могъл да бъде три дни и три нощи в гроба Си. Ако бе възкръснал по друго време на деня, **Той не би успял да докаже чрез единствения знак, който дава, че е истинският Месия, Синът на Създателя.** Или Исус е възкръснал почти в края на деня, близо до залез слънце, или Той не е Христос! Той залага Своето твърдение, че е Месия на този единствен знак.

Така че почитаната от толкова време традиция трябва да бъде разрушена.

Каква събота следва след Деня на разпятието?

Сега стигаме до забележка, която някои могат да повдигнат, но тя сама по себе си доказва истината. Може би сте забелязали, че Писанията казват, че денят след разпването е бил събота. Следователно, от векове хората сляпо приемат, че разпването е било в петък.

Виждаме и от четирите евангелия, че денят на разпятието се нарича "подготовката". Подготвителният ден за съботата. Но за коя събота?

Евангелието на Йоан дава категоричен отговор: "Това е подготовката на Пасха".

"... защото оная събота беше *велик ден*..." (От Йоана свето Евангелие 19:31).

Какво точно означава "велик ден"? Попитайте който и да е евреин! Той ще ви отговори, че това е един от годишните празници. Израилтяните спазват седем от тях всяка година - всеки от тях, наречен "висок шаббат"! Годишните "съботи" се падат на определени годишни календарни дати и в различни дни от седмицата в различни години, точно както сега се спазват римските празници. Тези "съботи" могат да се паднат в понеделник, четвъртък или неделя.

Прегледайте следните текстове, за да видите, че всички годишни празници се наричат шаббати (съботни) дни: Трета книга Моисеева - Левит 16:31; 23:24, 26-32, 39.

От Матея свето Евангелие 26:2 казва: "Знаете, че подир два дни ще бъде Пасха, и Син Човеческий ще бъде предаден на разпятие". И ако прегледате тази глава, ще видите, че Исус е бил разпнат на *Пасха*!

И какво е Пасхата? В дванадесетата глава на Втора книга Моисеева - Изход ще намерите

историята на оригиналната Пасха. Децата Израилеви убивали агнета и белязвали с кръвта им вратите и оградите на къщите си, и където била нанесена кръвта, Ангелът на смъртта *преминавал над* тази къща, пощадявайки я от смъртта. След Пасхата имало свещен събор или годишна "събота".

Обърнете внимание на датите: "В първия месец, на *четиринайсетия ден* от месеца, е ПАСХА Господня. А на ***петнайсетия ден*** от тоя месец е ПРАЗНИК..." (Четвърта книга Моисеева - Числа 28:16-17).

Пасхалното агне, убивано всяка година на 14-ти от първия месец, наречен „Нисан“ или "Абиб", е един вид Христос, Божият Агнец, който отнема греховете на света. Христос е нашата Пасха, пожертван за нас (Първо послание на св. ап. Павла до Коринтяни 5:7).

Исус е убит на същия ден, на който Пасхалното агне се коли всяка година. Той е разпнат на 14-ти Нисан, първият еврейски месец от годината. *Пасхата* е денят за подготовка за *празника*, годишната "събота", която се пада на 15-ти Нисан.

Тази "събота" може да се случи във всеки ден от седмицата. Много често се пада в четвъртък. Така например, този "велик ден" събота се е падал в четвъртък през 1972, 1975, 1979, 1982, 1986 и 1989 г. 2025 г. – 12 април вечерта (самата събота през деня се води 15 нисан)

Еврейският календар показва, че в годината на разпването на Исус на 14-ти Абиб, денят на Пасхата,

денят, в който Исус е бил разпнат на кръста, е бил *сряда*. А годишната "събота" се е падала в *четвъртък*. Това била "съботата", последвала деня, когато Йосиф от Ариматея погребал тялото на Исус в късния следобед на срядата. През тази седмица имало две отделни събота!

В Данаил 9:27 се казва, че жертвата в храма ще се преостанови в средата на седмицата – сряда

неделя-понеделник-вторник-СРЯДА-четвъртък-петък-щаббат

„Той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в **половината на седмицата** ще направи да престанат жертвата и приносът; и един, който запустява, ще дойде яздещ на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запустителя до определеното време“.

В кой ден става Възкресението?

И така, кой ден от седмицата е бил денят на Възкресението?

Още в псалм 132:8 се прорукува, че възкресението на Исус ще е в деня на Неговия покой – събота «Воскресни́, Го́споди, в поко́й Твой, Ты и Кивво́т святы́ни Твоея́.»

Мария Магдалина и нейните спътнички идват на гроба на Исус в първия ден от седмицата (неделя) много рано, на разсъмване, когато слънцето тепърва започва да изгрява (От Марка свето Евангелие 16:2; От Лука свето Евангелие 24:1; От Йоана свето Евангелие 20:1).

Ето и текстовете, от които повечето хора предполагат, че Възкресението е било при изгрев слънце в неделя сутринта. Но те не казват това!

Когато жените пристигат, гробницата вече е отворена! В неделя сутринта, докато още е тъмно, Исус не е там! Забележете как ангелът казва: "Той възкръсна, няма Го тук" (виж От Марка свето Евангелие 16:6, От Лука свето Евангелие 24:6, От Матея свето Евангелие 28:5-6).

Исус *вече е възкръснал* при изгрев слънце в неделя сутринта! Разбира се, че е. Той става от гроба в късния следобед на предишния ден, близо до залез слънце!

И тъй като ни е известно, че Христос е погребан късно сряда следобед и че Възкресението се е случило по същото време на деня три дни по-късно, сега вече знаем, че Възкресението на Христос е станало в късния следобед на съботата.

Съботният ден завършва при залез слънце. Възкресението се случва късно този ден, преди началото на първия ден от седмицата. Това въобще

не е било неделно Възкресение. Било е съботно възкресение!

Изпълнил ли е Христос своя знак?

Всичко казано дотук се основава на предположението, че Исус е изпълнил **единствения Си знак** - бил е три дни и три нощи в гроба. Доказателствата се базират на твърдението на Исус преди разпването Му на кръста. Но някои от висшите критици ни уверяват, че Исус е направил грешка - че Той е бил в гробницата само наполовина от времето, което е очаквал да прекара там. Нека потърсим доказателство за това дали Исус наистина е прекарал в гроба толкова време, колкото е казал, че ще прекара.

В От Матея свето Евангелие 28:6 Ангел Господен дава това свидетелство, което сега представяме като доказателство. "Няма Го тук: Той възкръсна, *както беше казал*...". И Той със сигурност не би възкръснал, освен ако Възкресението не се е случило в точното време, в което той е казал, че ще се случи! Така че имаме доказателството от Ангел Господен, записано в свещеното Божие Слово, че Исус наистина е изпълнил знака си - Той е бил три дни и три нощи в земята - и Той наистина е възкръснал в събота следобед, а не в неделя сутринта.

Друго доказателство, че Христос е бил в гроба за цялото време, което е казал, че ще бъде, откриваме в Първо послание на св. ап. Павла до Коринтяни 15:3-4: "Аз ви предадох най-напред онова, което бях и приел, че Христос умря за греховете ни, *според Писанията*, че Той бе погребан и че на третия ден възкръсна, *според Писанията*".

Смъртта и погребението му са според Писанията - те не им противоречат.

Третият ден след погребението на Исус в сряда е съботата; трите пълни дни, прекарани в гроба, приключват в късния следобед на събота, точно преди залез слънце, а не в неделя сутринта.

През кой ден е разпятието на Исус?

Исус е разпнат на кръст в сряда, в средата на седмицата. Той умира малко след три часа следобед и е погребан преди залез слънце в сряда вечерта. Сега пребройте три дни и три нощи. Тялото му е било в сряда, четвъртък и петък вечер в гроба нощно време - три нощи. То също така е било там и през деня в четвъртък, петък и събота - три дни. Той възкръсва в късния следобед на събота, малко преди залез слънце, в същия час на деня, когато е погребан!

Показателно е, че в пророчеството на Даниил за "седемдесетте седмици" (Книга на пророк Даниила 9:24-27) се казва, че Исус "в половината на

седмицата ще престане жертва". Забележителен е фактът, че той "престава жертва" именно в средата на седмицата.

Опровергаване на възраженията

Някой със сигурност ще твърди, че От Марка свето Евангелие 16:9, казва, че Възкресението е било в неделя. Но ако прочетете цялото изречение, ще се убедите, че то изобщо не казва това. Думата "възкръснал" е в минало време. Какво е състоянието на Исус рано през първия ден от седмицата? Казва ли се, че той "възкръсва" от гроба? Не, рано през първия ден от седмицата, когато се явява на Мария Магдалина, Той вече е възкръснал. Разбира се, че е! Той става от гроба още през късния следобед на предишния ден, така че естествено, че вече е възкръснал в неделя сутринта. Текстът по никакъв начин не опровергава другите текстове, които посочихме дотук.

Друг пасаж, който е може би объркващ, е От Лука свето Евангелие 24:21: "... но при всичко това днес е вече трети ден, откак стана това". "Това" всъщност включва всички събития, свързани с Възкресението - залавянето на Исус, предаването Му на съда, разпването Му на кръста и поставянето на печата и стражата пред гробницата през следващия ден, четвъртък. Проучете стиховете От Лука свето Евангелие 24:21, разказващи именно за "това", а

също така и От Матея свето Евангелие 27:62-66. "Това" не е приключено, докато стражата не е поставена пред гробницата в четвъртък. В текста се казва, че неделя е третият ден, след като всичко е сторено. Неделя наистина е третият ден след четвъртък. Но това не е третият ден след петък, така че този текст не може да докаже, че разпването на Исус е станало в петък.

Има още едно окончателно доказателство на тази истина.

Жизнено важен текст, доказващ, че през тази седмица е имало две съботи, е объркан в почти всеки превод на Библията на английски език. Само версията на Ферар Фентън е вярна в тази си част.

Отворете на От Матея свето Евангелие 28:1. В разпространените версии в този стих се казва "in the end of the Sabbath" (и като мина събота) или "after the Sabbath" (след събота). Забележете, че и двете версии използват единствено число - Sabbath (събота). Но на оригиналния гръцки език думата е в множествено число. Фентън го превежда правилно, като казва: "after the SABBATHS" (след съботите), въпреки че останалата част от стиха той не успява да преведе съвсем правилно. В бележка под линия към този текст той казва: "Гръцкият оригинал е в множествено число - събота".

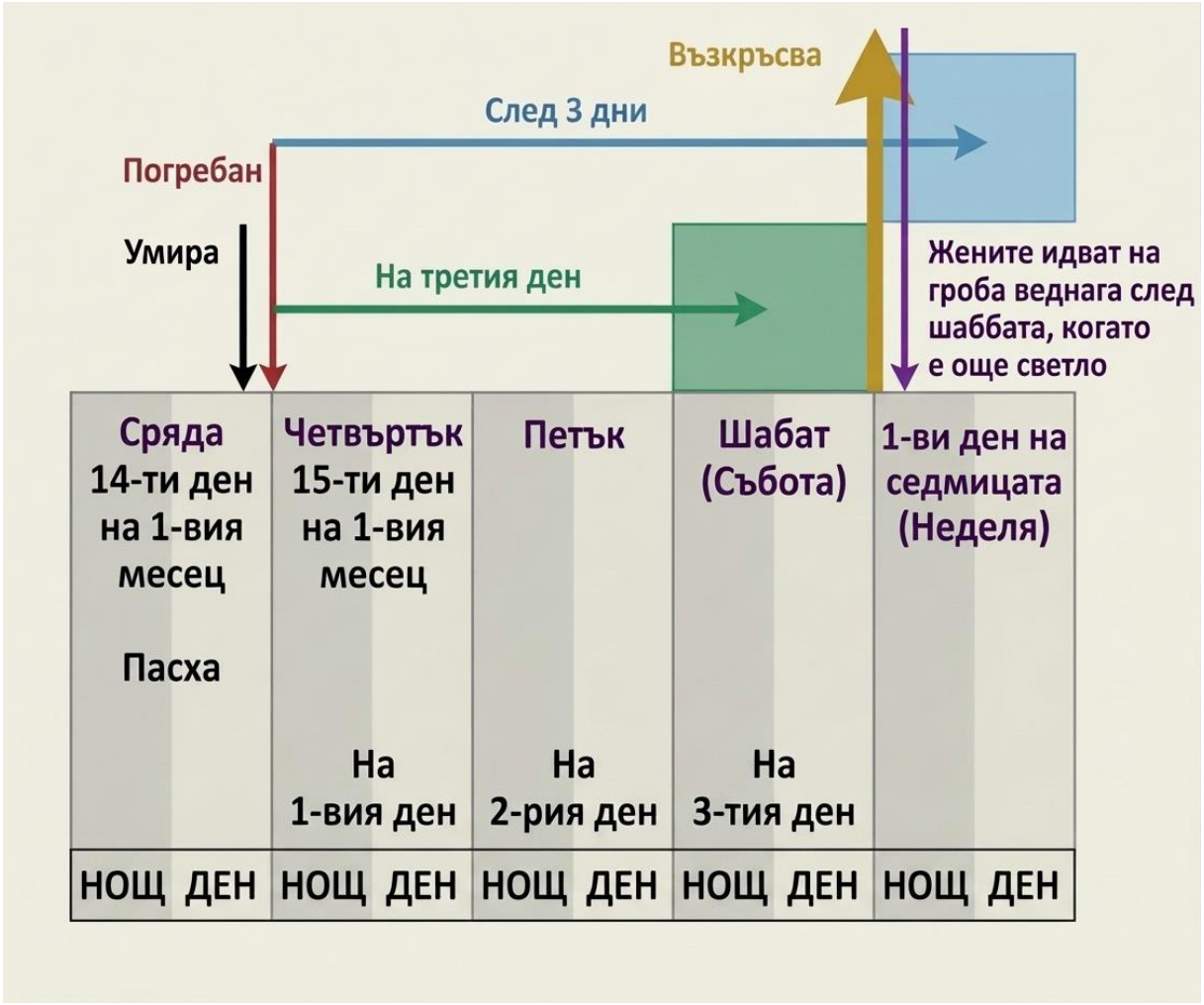
Според От Марка свето Евангелие 16:1, Мария Магдалина и спътничките й не купуват аромати, за

да помажат тялото на Исус, докато съботата не отминава. Те приготвят благовония и миро, след което си почиват в събота, както е според заповедта! (От Лука свето Евангелие 23:56)

Проучете внимателно тези два текста.

Има само едно възможно обяснение: след годишния "велик ден" събота, празник на Дните на безквасните хлябове - който се пада в четвъртък - тези жени купуват и приготвят ароматите си в петък, а след това си почиват през съботата от седмицата, както е според заповедта (Втора книга Моисеева - Изход 20:8-11).

Сравняването на тези два текста доказва, че през тази седмица е имало ДВЕ събота, с един ден помежду им. В противен случай тези текстове си противоречат.

Възкръсва
След 3 дни
Погребан
Умира
На третия ден
Жените идват на гроба веднага след шаббата, когато е още светло
Сряда 14-ти ден на 1-вия месец
Пасха
Четвъртък 15-ти ден на 1-вия месец
На 1-вия ден
Петък
На 2-рия ден
Шабат (Събота)
На 3-тия ден
1-ви ден на седмицата (Неделя)
НОЩ ДЕН
НОЩ ДЕН
НОЩ ДЕН
НОЩ ДЕН
НОЩ ДЕН

Възкресението на Исус на първата събота

Марк 16:9: „Когато Исус възкръсна рано в първия ден на седмицата, той се яви първо на Мария Магдалена...“ - Това е текстът на Библията на крал Джеймс, но гръцкият основен текст на Новия завет (NT) всъщност говори за събота, в която Исус се яви на Мария: По-долу са гръцките думи с произношение (транскрипция) и буквален превод:

9 αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια

MAPKON, 16 глава — Библия — Александрийский кодекс — 5 век: https://bible.by/ga02/41/16/

„αναστας (anastas; възкръснал) δε (de; но) **πρωι (proi; рано)** πρωτη (prote; първи) **σαββατου (sabbatou; събота)** εφανη (ephane; той се появи) πρωτον (протон; първи) μαρια (мария; Мери)...“

Преводът е изключително прост и всеки може да го разбере. Възможните преводи са:

„Но когато възкръсна, рано в първата **събота**, първо се яви на Мария...“ или:

„Но когато стана рано в първата **събота**, първо се яви на Мария...“

Четири грешки в превода само в едно изречение

Сравнението на основния гръцки текст с Библията на крал Джеймс доказва, че за да се подкрепи предполагаемото неделно възкресение на Исус в едно изречение трябва да бъдат направени четири сериозни грешки в превода:

1. **Събота (σαββατου** = единствено число, а не множествено число) беше изтрито от Библията.

2. седмица (εβδομαδα = ebdomada) е добавена към Библията.

3. ден (ημερα = хемера) е добавен към Библията; нов ден вместо съботния ден.

4. Неделя (ημερα του η λίου или ηλίου ημερα / ημερα Ἡλίου = heliou hemera) е добавена в някои съвременни Библии.

Лесната за разбиране фраза „на първата **събота**" стана „на първия ден от седмицата" = „την πρωτη ημερα της εβδομαδας". Бог ли си, че можеш да промениш определението на **„ съботата"**, което съществува от сътворението? Въпреки това има много Библии, които са преведени правилно (вижте по-долу).

Пазете се от различно евангелие

Библията учи евангелието (добрата новина) за възкресението на Исус „рано в първата **събота**" след Пасха (15 нисан), но не „рано в първата неделя" или „рано в първия ден от седмицата" или „рано след съботата", както се казва в някои ревизирани или съвременни Библии, защото в древногръцкия и във всички други езици по света винаги има напълно различни думи за това.

Евангелието включва не само факта, че Исус е възкръснал, но и деня от седмицата, в който това се е случило.

Този въпрос е много важен за Бог, поради което Той споменава съботата по име 7 пъти в главата за възкресението на НЗ. Той не иска хората да приемат римския празник (неделя) на онези, които разпнаха нашия Господ Исус и които следват различен календар с напълно различни празници.

Бог не иска да премахнем Неговите дни на събрание (моедим, празници) и вместо това да се събираме заедно с езичниците на техните собствени празнични дни. Нима Божията воля е да деградира **Неговия собствен ден за почивка (събота)** до ден за подготовка (работен ден) за новия ден за почивка (неделя) и в същото време да се оценят седмичните и годишни празници на езичниците, докато Неговите са забравени от християните?

Защо този въпрос е толкова важен? **Чрез възкресението на Исус в събота (в Неговия ден!), Той изпълни закона по съвършен начин и стана нашата съботна почивка.** Никоя сила в света не може да ни откъсне от този духовен вечен покой. В Него имаме всичко и Той е всичко за нас. Ето защо Павел предупреждава срещу друго евангелие (Галатяни 1:8-9), което основният гръцки текст не разпознава, защото говори за **съботата точно 70 пъти**, но 0 пъти за неделята. Така че помислете внимателно какво казвате и как спорите, защото Исус предупреди:

Матей 12:36-37: „Аз [Исус] ви казвам, че в деня на съда хората ще отговарят за всяка небрежна дума, която изрекат, 37 защото от думите си ще се оправдаеш и от **думите си** ще бъдеш осъден."

Галат 1:6-9: „Учудвам се, че толкова бързо изоставяте този, който ви е призовал в Христовата благодат, и се обръщате към друго евангелие – 7 не че има друго, но има някои, които ви притесняват и искат да изопачат Христовото **евангелие**.8 Но дори и ние или ангел от небето да ви **проповядва** противоположно на това, което ние ви проповядвахме, нека бъде проклет казахме и преди, така че сега пак казвам: Ако някой

ви **благовести** противно на онова, което сте приели, проклет да бъде."

За да избегнем недоразумения: ние не осъждаме други християни, които говорят за неделя, тъй като ние самите сме мислили същото в продължение на десетилетия, защото сме го научили по този начин в църквите. Само изучаването на основния **гръцки текст** и многото правилно преведени **исторически Библии** отвориха очите ни. Познаването на **Божия астрономически календар**, който се споменава в Левит 23, също е от съществено значение, защото в противен случай много твърдения в НЗ не могат да бъдат разбрани. Тук не представяме нова доктрина, а оригиналното основно християнско знание, което е било известно през вековете. Още веднъж, не става въпрос да съдиш другите или да си всезнаещ, а напротив, **любовта агапе** иска да попречи на другите да правят грешки. Затова трябва да действаме според съвестта си, не бива да мълчим страхливо и да се правим на съучастници, но поне да споменем тези факти. Всеки може сам да провери всичко това в Свещеното писание, както всекидневно правеха християните от Верия (Деян. 17:11; 1 Сол. 5:21).

Фактите за Марк 16:9

Всички основни гръцки текстове на НЗ са 100% идентични. Всички те говорят само за случилото се в един **съботен** ден (в единствено число) и казват точно кой съботен ден е бил, а именно първият! Преводът е много лесен и не може да бъде по-лесен:

"πρωι πρωτη **σαββατου**"

= "рано на първата **събота**" или " рано
на първата **събота** " или " рано
на първия **съботен** ден "

Граматика: σαββατου (=събота) е нормална форма за родителен падеж на съботата в единствено число, което също е правилно преведена другаде във всички Библии като „в събота". В Марк 16:1, само няколко изречения преди това, Марк използва 100% същата дума: „когато мина **съботата [σαββατου]**, Мери... беше купила сладки аромати, за да могат да дойдат и да го помажат." Всички преводачи по света са тълкували правилно σαββατου като „събота", а не като седмица или като неделя. В Марк 16:2 и Марк 16:9 това е два пъти една и съща дума „σαββατου" в една и съща граматична форма (Съществително, Родителен падеж, единствено число). Съботи всяка година на Пасха и дори седем съботи до Петдесетница, какъв е проблемът, ако някой каже какво се е случило „на една от **съботите**" или „на първата **събота**" или „на първата от **съботите**"? По същия начин, когато Бог казва "рано в първата събота" (в родителен падеж), къде тук е проблемът? Това е ясно твърдение, което всяко дете може да разбере, особено след като Бог каза на хората да броят точно 7 съботи (а не 7 недели) до Петдесетница (Лев 23:15-16).

И когато един пастор бъде попитан как би се изразил на старогръцки, ако иска да каже „рано в първата събота" (родителен падеж), ВСИЧКИ се страхуват да отговорят, защото тогава ще трябва да използват абсолютно същите гръцки думи, които са в Марк 16:9. Няма друга възможност. Всичко това е толкова изключително просто за разбиране в НЗ;

така че теолозите търсят сложни обяснения, за да фалшифицират нещо просто, така че по някакъв начин да превърнат съботата в неделя. Както ни каза стар католически свещеник, „Вие не можете да разберете това, трябва да изучавате теология за това". ПРАВИЛНО, наистина трябва да изучавате теология, за да научите как да фалшифицирате лесното за разбиране Божие слово, без то да бъде забелязано.

Също така е трудно да се разбере защо някои пастори и учители говорят за предполагаемото възкръсване на Исус „рано в първата неделя след Пасха" (15-ти Нисан), въпреки че това не е в Библията, но има проблем, защото нашия Господ се явява на жените „рано в първата събота" след Пасха, което е толкова буквално в Библията? Ако тези хора се позовават само на **Библията на крал Джеймс (KJV)** (в която дори се споменава думата „Великден", а не Пасха) и не знаят нито **основния гръцки текст**, нито многото правилни **преводи на Библията по света**, тогава и те трябва да стигнат до това заключение.

Те също така не знаят, че през първите 1500 години след разпъването на кръста не е имало почти нито една Библия по света, която да говори за неделя, защото почти всички Библии говорят само за **съботата** или **съботата** на възкресението. Тъжното е, че изказванията на тези пастори са били слушани от милиони християни и още по-тъжното е, че те дори твърдят, че това би съответствало на **Божия календар** според Левит 23 и че денят на **първите плодове** винаги е в неделя. По този начин, според Левит 23, евреите би трябвало да

празнуватсамо неделя всякагодина,т.е. Цветница,Великден и Петдесетница.

Не е за вярване как християните по света са заблудени от тези "учители" и какво се прави с **Божия календар**.

В петък ли е разпнат Христос или Синодалният превод е грешен?

В официалния Синодален превод на Библията думата „петък“ се среща в четирите Евангелия в контекста на разпятието и погребението на Иисус Христос.

Ето точните стихове, в които се посочва, че денят е бил петък:

От Лука свето Евангелие (23:54):
„Тоя ден беше **петък**, и настъпваше вече събота.“

От Иоана свето Евангелие (19:14):
„Тогава беше **петък** пред Пасха, около шестия час. И рече Пилат на иудеите: ето вашия Цар!“

От Иоана свето Евангелие (19:31):
„А понеже тогава беше **петък**, иудеите, за да не останат телата върху кръста в събота (защото оная събота беше велик ден), помолиха Пилата, да им пребият пищелите и ги вдигнат.“

От Марка свето Евангелие (15:42):
„И когато вече мръкна, – понеже беше **петък**, сиреч, срещу събота, –“

Трябва да отбележим, че не е възможно евангелистите да използват думата „петък", защото в Израел по това време е нямало ден петък и съответно не е съществувала подобна дума.

Дните на седмицата са се броели така:

1. Първи ден
2. Втори ден
3. Трети ден
4. Четвърти ден
5. Пети ден
6. Шести ден
7. Шаббат

Само седмият ден е имал име – ШАББАТ.

Ето текстовете на посочените стихове от версията на Крал Яков (King James Version - KJV):

Тук думата **preparation** се превежда като **„подготовка"**

Марк 15:42 (Mark 15:42):

"And now when the even was come, because it was the **preparation**, that is, the day before the sabbath,"

Цариградски превод / 1940 г.:
„И когато вече мръкна [или: се свечери] – понеже беше **Приготвителният** ден, сиреч денят срещу събота, "

Лука 23:54 (Luke 23:54):

"And that day was the **preparation**, and the sabbath drew on."

Цариградски превод / 1940 г.:
„И беше **приготвителен** ден [петък], и съботата настъпваше.“

Йоан 19:14 (John 19:14):

"And it was the **preparation** of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King!"

Цариградски превод / 1940 г.:
„И беше денят на **Приготовление** на Пасхата, около шестия час. И казва на юдеите: Ето вашият Цар!“

Йоан 19:31 (John 19:31):

"The Jews therefore, because it was the **preparation**, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for that sabbath day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and that they might be taken away."

Цариградски превод / 1940 г.:
Юдеите молят Пилат да разреши чупенето на краката на разпнатите и свалянето на телата преди съботата (която била голям ден), тъй като е **Приготвителният** ден.

Трябва да си зададем следният въпрос: Кому е нужна подобна фалшификация и отговора се крие в Данаил глава 7.

21. Гледах, как тоя рог водеше борба със светиите и ги надвиваше,

22. докле най-после, дойде Старият по дни, и съд биде даден на светиите на Всевишния, и настъпи време, светиите да завладеят царството.....

25. и против Всевишния ще произнася думи и ще угнетява светиите на Всевишния; дори **ще замисли да отмени у тях празничните времена и закона**, и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и полувреме.

Още пророк Данаил предрича, че сатана ще се опитва да отмени **у тях празничните времена и закона.** Единствената Заповед в Закона свързана с време, е четвъртата:

Втора книга Моисеева – Изход – глава 20

8. Помни **съботния** ден, за да го светиш;

9. шест дена работи и върши (в тях) всичките си работи;

10. а **седмият ден е събота на Господа**, твоя Бог: недей върши в него никаква работа ни ти, ни син ти, ни дъщеря ти, ни робът ти, ни робинята ти, ни (волът ти, ни оселът ти, нито какъвто и да е) твой добитък, нито пришълецът ти, който се намира в жилищата ти;

11. защото в шест дена създаде Господ небето и земята, морето и всичко, що е в тях, а в седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети.

Спазването на Щаббата в точния ден е от съществено значение и именно затова Сатана се стреми да промени деня за преклонение. Бог може да бъде хвален всеки ден, но в един от тях трябва да се провежда задължително свещено събрание – Левит 23 глава:

2. обади на синовете Израилеви и им разправи за празниците Господни, през които трябва да се свикват свещени събрания. Ето Моите празници:

3. шест дни може да вършите работа, а седмият ден е събота за почивка, свещено събрание; никаква работа не вършете; това е събота Господня във всичките ви жилища.

Обърнете внимание – това не са еврейски празници, а Божии – („Ето Моите празници"), казва Господ! Всички, които са приели Йешуа за свой Спасител, стават автоматично „Аврамово семе" (т.е. стават евреи).

Послание на св. ап. Павла до Галатяни – глава 3

28. Няма вече иудеин, ни елин; няма роб, ни свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Иисуса.

29. **Ако пък вие сте Христови, тогава Авраамово семе сте, и по обещание наследници.**

Съботата (Шабат) е знак между Бога и нас, вярващите, и неспазването ѝ води до трайно отделяне от Господа

Изход 31:13 – „Кажи още на израилтяните: Наистина да пазите съботите Ми; защото това е **знак** между Мене и вас във всичките ви поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам."

Езекиил 20:12 – „Дадох им и съботите Си да бъдат **знак** между Мене и тях, за да знаят, че Аз, Господ, ги освещавам."

Езекиил 20:20 – „Свещенодействайте съботите Ми, и нека бъдат **знак** между Мене и вас, за да знаете, че Аз съм Господ, вашият Бог."

Тук е мястото да споменем кои са светиите, с които ще воюва звярът – отговорът е:

Откровение на св. Йоана Богослова – глава 12

17. И разлюти се змеят против жената (истинската църква) и отиде да води война с останалите от семето ѝ, **които пазят Божиите заповеди и имат свидетелството на Иисуса Христа.**

Откровение на св. Йоана Богослова – глава 14

12. Тук е търпението на **светиите**; тук са тия, **които пазят заповедите Божии и вярата в Иисуса.**

БИ́БЛІА

сѝрѣчь

КНИ́ГИ СВЯЩЕ́ННАГѠ ПИСА́НІЯ

НО́ВЫЙ ЗАВѢ́ТЪ

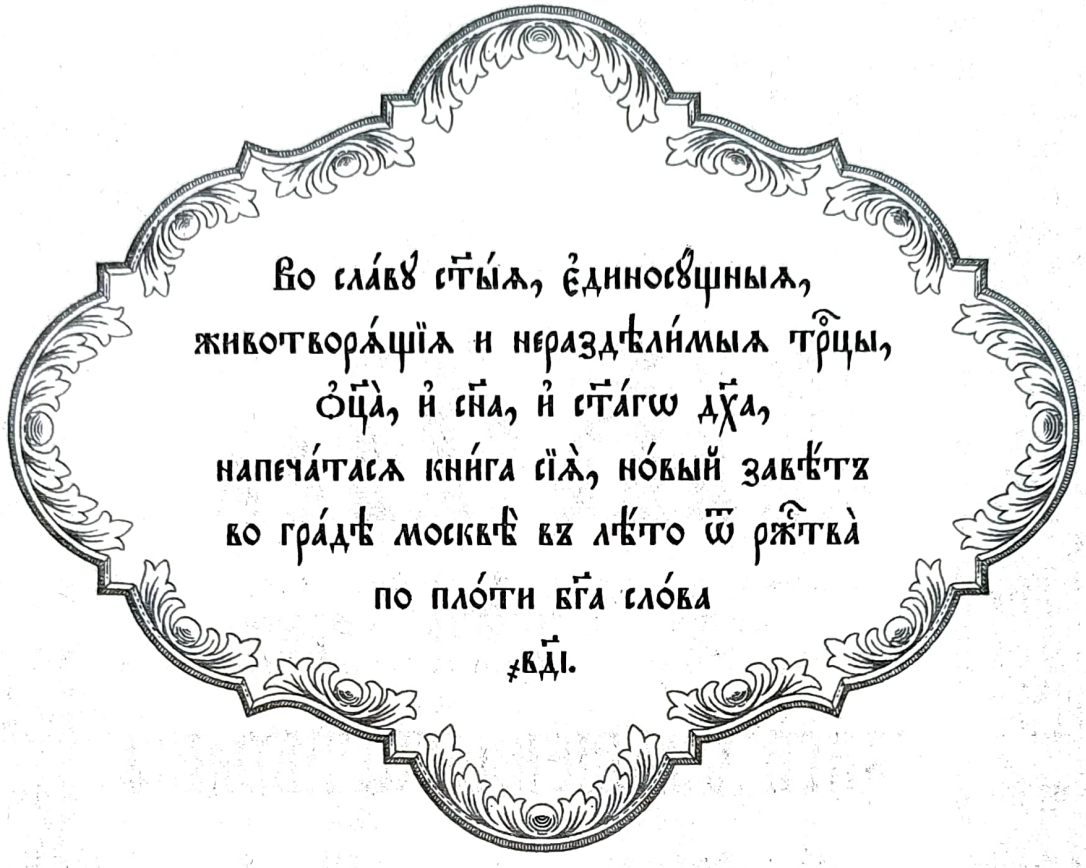
ГО́СПОДА НА́ШЕГѠ

ІИСУ́СА ХРІ́СТА

ПРАВИЛО ВѢРЫ

Москва ѧѪѪІ

Рекомендовано к публикации
Издательским Советом Русской Православной Церкви

ИС 14-404-0313

БИБЛИЯ
Книги Священного Писания
Новый Завет Господа нашего Иисуса Христа

на церковно-славянском языке

М.: Правило веры, 2014. - 832с
Репринтное воспроизведение издания:
Новый Завет Господа нашего Иисуса Христа.
СПб.: Синодальная типография, 1886.

приступи къ Пїла́ту, проси́ тѣ́лесѐ Їсо-
ва. Тогда́ Пїла́тъ повелѣ́ да́ти тѣ́ло.
ѧ, И прїе́мь тѣ́ло Їѡ́сифъ, ѡ҃бвитъ є҃ пла-
ѫ1 щани́цею чи́стою, И положи́ є҃ въ но́вѣмъ
свое́мъ гро́бѣ, є҃го́же и҃зсѣчѐ въ ка́мени:
и҃ возвали́въ ка́мень ве́лїй над̀ две́ри гро́ба,
ѫа ѿи́де. Бѣ́ же тꙋ̀ Мареа́ Магдали́на и҃
дрꙋ́гаа Мареа́, сѣдя́щѣ прⷨ́мѡ гро́ба.
ѫв (За҃. рд҃і.) Во ꙋ҃трїи́ же де́нь, и҃же е҃́сть
ѫг по пятцѣ́, собра́шасѧ а҃рхїере́е и҃ фарїсе́е
къ Пїла́тꙋ, Глаго́люще: го́споди, помѧ-
нꙋ́хомъ, я҃́кѡ лъсте́ць ѻ҃нъ речѐ є҃щѐ сы́й
ѫд жи́въ: по трїе́хъ дне́хъ костѧ́нꙋ. Повели́
ꙋ҃́бо ꙋ҃тверди́ти гро́бъ до трє́тїагѡ днѐ,
да не ка́кѡ прише́дше ꙋ҃чн҃ицы̀ є҃гѡ но́щїю,
ꙋ҃кра́дꙋтъ є҃го̀, и҃ реку́тъ лю́демъ: костѧ̀
ѿ мє́ртвыхъ. И҃ бꙋ́детъ послѣ́днѧѧ ле́сть
ѫе го́ршѧ пе́рвыѧ. Рече́ же и҃мъ Пїла́тъ:
и҃ма́те кꙋстѡ́дїю: и҃ди́те ꙋ҃тверди́те, я҃́ко-
ѫѕ же вѣ́сте. Они́ же ше́дше ꙋ҃тверди́ша
гро́бъ, зна́менавше ка́мень съ кꙋстѡ́дїею.

Глава̀ к҃и. Зача́ло рѕ҃і.

МАТЕЙ 28

а҃ Ѵ҃ въ ве́черъ же сꙋ́ббѡ́тныи́ *, свита́ющи
во є҃ди́нꙋ ѿ сꙋ́ббѡ́тъ, прїи́де Мареа́

* по ве́чери же сꙋ́ббѡ́тнѣмъ

Магдали́на, и́ дру́гая Мари́а, ви́дѣти гро́бъ. и
И сѐ, трусъ бы́сть вели́й: а҃гг҃лъ бо
Гдⷭ҇нь сше́дъ съ нб҃се́, приступи́въ ѿвали́
ка́мень ѿ две́рій гро́ба, и́ сѣдя́ше на
не́мъ. Бѣ́ же зра́къ є҆гѡ̀ а҃ко мо́лнїа, г
и́ ѡ҆дѣя́нїе є҆гѡ̀ бѣ́ло а҃ко снѣгъ. ѳ҃
стра́ха же є҆гѡ̀ сотрясо́шася стрегу́щїи, е
и́ бы́ша а҃ко ме́ртви. ѿвѣща́въ же а҃гг҃лъ,
рече́ жена́мъ: не бо́йтеся вы́: вѣ́мъ бо, ѕ
а҃ко Ї҃са распя́таго и҃щете. Нѣ́сть здѣ́:
воста́ бо, а҃коже рече́. прїидѝте, ви́дите
мѣ́сто, и́дѣ́же лежа́ Гдⷭ҇ь. И скорѡ̀ ше́дшѣ зі
рцы́те оу҃чн҃кѡ́мъ є҆гѡ̀, а҃ко воста́ ѿ
ме́ртвыхъ: и́ сѐ, варе́тъ вы́ въ Галїле́и:
та́мѡ є҆го̀ оу҃зрите. Сѐ, рѣ́хъ ва́мъ. И и
и҃зше́дшѣ скорѡ̀ ѿ гро́ба со стра́хомъ и
ра́достїю вели́ею, тещѐ́сѧ возвѣсти́ти
оу҃чн҃кѡ́мъ є҆гѡ̀. Є҆гда́ же и́дѣ́ахѫ возѳ҃
вѣсти́ти оу҃чн҃кѡ́мъ є҆гѡ̀, и́ сѐ, Ї҃съ
срѣ́тѣ и҃̑, гла́голя: ра́дуйтеся. Они́ же
приступи́вше а҃ктѣ́ся за но́зѣ є҆гѡ̀, и
поклони́ста҃ся є҆мꙋ̀. Тогда́ гла́голя и҃ма і
Ї҃съ: не бо́йтеся: и́дѝте, возвѣсти́те бра́-
тїи мое́й, да и́дꙋ́тъ въ Галїле́ю, и́ тꙋ̀ мѧ̀
ви́дятъ. И҃дꙋ́щема же и҃ма, сѐ, нѣ́цыи ѿ ік
квѣстѡдїи прише́дше во гра́дъ, возвѣсти́ша
а҃рхїере́ѡмъ всѣ́ бы́вшаѧ. И собра́вшеся кі

прⷭмш є҃мѹ, ѩкш тⷭкш возопи́вх ѝздше,
рече: воистинну человѣкх сей сн҃х бц҃ Бжїй.
м҃ Бⷭцу же и жены ѝздалеча зрⷭще: кх
ни́мже бѣ҃ Маріа Магдали́на, и Маріа
Ѩкшвла мⷭлагш и Ѩсіи мⷭти, и Салшмі́а,
мⷭ ѩже, и є҃гда бѣ҃ кх Галїле́и, хождⷭхѹ
по не́мх, и слѹжⷭхѹ є҃мѹ: и ѝны мнш́гїм,
мѳ ѩже взыдо́ша сх ни́мх во Ѩрли́мх. И
оу҃же по́здѣ бывшѹ, (поне́же бѣ҃ пⷮто́кх,
є҃же є҃сть кх сѹббѡ́тѣ:)
мг (Зⷭ. ѯ҃д.) Прїи́де Ѩсифх, и҃же ѿ Ѩрі-
маѳе́а, бл҃гообрⷭзенх совѣ҃тникх, и҃же и
то́й бѣ҃ чⷭм цр҃твїм Бжїм, дерзнѹвх вни-
де кх Пїла́тѹ, и проси҃ тѣ҃лесе҃ Ѩйсова.
мд Пїла́тх же дивйсѧ, ѩще оу҃же оу҃мре: и
призвⷭвх со́тника, вопроси҃ є҃го́: ѩще
ме оу҃же оу҃мре; И оувѣ҃дѣвх ѿ со́тника,
мѕ дⷭде тѣ҃ло Ѩсифови. И кѹпи́вх плⷭца-
ни́цѹ, и снⷭмь є҃го́, ѡбви́тх плⷭцани́цею:
и положи҃ є҃го́ во гро́бх, и҃же бѣ҃ и҃зсѣ-
чен҃х ѿ кⷭмене: и прибали҃ кⷭмень надъ
мз двⷭри гро́ба. Маріа же Магдали́на и Ма-
ріа Ѩсіева зрⷭстѣ, гдѣ҃ є҃го́ полагⷭхѹ.

Глава҃ ѕ҃і. Зачⷭло о҃. МАРК 16

л҃ И҃ минѹвшей сѹббѡ́тѣ, Маріа Магда-
ли́на и Маріа Ѩкшвлѧ и Салшмі́а

кѵпи́ша а҆рѡмА́ты, да при́шедше пома́-
жѵтъ І҆и҃са. И҆ сѣ́лѡ зАвтра во є҆ди́нѵ ѿ в҃
сѵ́ббѡтъ прїидо́ша на гро́бъ, возсїя́вшѵ
со́лнцѵ. И҆ глаго́лаху къ себѣ: кто҆ ѿвА- г҃
литъ на́мъ ка́мень ѿ две́рїй гро́ба; И҆ д҃
возрѣ́вше, ви́дѣша, я҆́кѡ ѿкале́нъ бы́ть
ка́мень: бѣ́ бо вели́й сѣ́лѡ. И҆ ѡше́дше во є҆
гро́бъ, ви́дѣша ю҆но́ша сѣдА́ща въ десны́хъ,
ѡ҆дѣ́вша во ѻ҆де́ждѵ бѣ́лѵ: и҆ ѵ҆ѹжасо́ша-
ся. ѻ҆́нъ же глаго́ла и҃мъ: не ѵ҆ѹжасА́йте- ѕ҃
ся. І҆и҃са и҆́щете Назарани́на распА́таго:
воста́, нѣ́сть здѣ́: се́, мѣ́сто, и҆дѣ́же
положи́ша є҆го́. Но и҆ди́те, рцы́те ѵ҆ѹчнико́мъ є҃
є҆гѡ̀ и҆ Петро́ви, я҆́кѡ варе́тъ вы̀ въ
Галїле́и: тА́мѡ є҆го́ ви́дите, я҆́коже
рече́ вА́мъ. И҆ и҆зше́дше, бѣ́жА́ша ѿ гро́- и҃
ба: и҆мА́ше * же и҆́хъ тре́петъ и҆ ѵ҆ѹжасъ:
и҆ никомѹ́же ничто́же рѣ́ша: боѧ́хѵсѧ.
(ЗА́. ѻ҆л.) Воскрⷭ́съ же І҆и҃съ зАвтра въ а҃
пе́рвѵю сѵ́ббѡтѵ, я҆́висѧ пре́жде Мареі҆
Магдалі́ни, и҆́зъ нея́же и҆згна́ се́дмь бѣ́-
сѡвъ. ѻ҆на́ же ше́дши возвѣ́стѝ сѧ нѝмъ і҃
бы́вшымъ, пла́чѵщымсѧ и҆ рыдА́ющымъ:
И҆ ѻ҆нѝ слы́шавше, я҆́кѡ жи́въ є҆́сть. и҆ ѕ҃
ви́дѣнъ бы́сть ѿ нея́, не вѣ́ша вѣ́ры. По к҃

* ѡ҆держА́ше

MARK 16:9

Ѥ҃ллинскими и҃ Римскими и҃ Ѥврейскими:
л҃д сей ѥ҃сть Цр҃ь Іудейскъ. Ѥдинъ же ѿ
ѡ҃ставшеною злодѣю хулѧше ѥ҃го, гла-
гола҃: а҃ще ты҃ ѥ҃си҃ Хр҃тосъ, спси҃ себѣ и҃
м҃ наю. Ѿ҃ставѧ҃къ же другїй прещаше ѥ҃мꙋ,
глаго́лм: ни ли҃ ты҃ боишисм Бг҃а, и҃ко
м҃а къ то́мже ѡ҃сꙋжде́нъ ѥ҃си҃; И҃ мы҃ оу҃бѡ къ
пра́вдꙋ: достойнам бо по дѣлѡ́мъ на́ю
воспрїе́млева: сей же ни ѥ҃дина҃гѡ зла҃ со-
м҃к твори҃. И҃ глаго́лаше Іисови: помани́ мм
м҃г Гди, ѥ҃гда҃ прїи́деши во цр҃твїи си҃. И҃ рече҃
ѥ҃мꙋ Іи҃съ: а҃мини҃ глго́лю тебѣ, дне́сь со
м҃д мно́ю бꙋдеши къ раи҃. Бѣ҃ же ча́съ и҃ко
шестый, и҃ тма҃ бы́сть по всей земли҃
м҃ѥ до часа҃ дека́таго: И҃ поме́рче со́лнце, и҃
м҃ѕ завѣсл церко́внам раздра́сѧ посредѣ. И҃
возгла́ша гла́сомъ ве́лїимъ, Іи҃съ, рече҃:
Ѻ҃тче, къ рꙋцѣ твои҃ предаю́ дх҃ъ мо́й. И҃
м҃з сїа҃ ре́къ и҃здше. Ви́дѣвъ же со́тникъ бы́в-
шее, просла́ви Бг҃а, глаго́лм: воистинꙋ
м҃и человѣкъ сей пр҃внъ бѣ҃. И҃ вси҃ прише́дшїи
наро́ди на позо́рꙋ сей, ви́дмще бываю́щам,
м҃д бїю́ще пе́рси свои҃ возвраща́хꙋсм. Стоа́хꙋ
же вси҃ зна́емїи ѥ҃гѡ и҃здале́ча, и҃ жены҃
послѣдствовавшым ѥ҃мꙋ ѿ Галїле́и, зра́-
н҃ ще сїа҃. И҃ се҃ мꙋжъ и҃менемъ Іѡсифъ, со-
вѣтникъ сы́й, мꙋжъ бл҃гъ и҃ пр҃внъ:

Сей не бѣ приста́лъ совѣ́тꙋ и дѣ́лꙋ и҃хъ, и҃л
Ѡ҃ Ариⷨаѳе́а гра́да Ꙗ҃дейска, и҃же ча́ше
и самъ цр҃твїа Бж҃їа: Сей приступи́лъ къ и҃ꙋ
Пила́тꙋ, проси́ тѣ́лесѐ Ї҃сова. И сне́мъ и҃г
є҃, ѡ҃бви́тъ плащани́цею, и положи́ є҃ во
гро́бѣ и҃зсѣ́ченѣ, въ не́мже не бѣ никто́-
же никогда́же положе́нъ. И де́нь бѣ пя- и҃д
то́къ, и ꙋ҃бо҃тта свѣта́ше. Во слѣ́дъ же и҃є
ше́дшым жены̀, и҃же бе́ꙋ пришлѝ съ
ни́мъ ѡ҃ Галїле́и, ви́дѣша гро́къ, и и҃кѡ
положе́но бы́сть тѣ́ло є҃гѡ̀. Возвра́ща- и҃ѕ
шасѧ же ꙋ҃гото́ваша а҃рома́ты и мꙋ́ро:
и въ ꙋ҃бо҃тꙋ ꙋ҃бо ꙋ҃молча́ша по за́-
повѣди.

Глава̀ кд. Зача́ло рвї.

ЛУКА 24

Въ є҃ди́нꙋ же ѡ҃ ꙋ҃бо҃тъ ѕѣ́лѡ ра́но а
прїидо́ша на гро́къ, носа́щыѧ, и҃же ꙋ҃гото-
то́ваша а҃рома́ты, и дрꙋ́гїѧ съ ни́ми.
Ѡ҃брѣто́ша же ка́мень ѡ҃вале́нъ ѡ҃ гро́ба. к
И вше́дшѧ не ѡ҃брѣто́ша тѣ́лесѐ Гд҃а Ї҃са. г
И бы́сть не домышля́ющымсѧ и҃мъ ѡ҃ д
се́мъ, и сѐ, мꙋ́жа два̀ ста́ста пред̾ ни́ми
въ ри́захъ блещаⷭ҇щихсѧ. Пристра́шнымъ є҃
же бы́вшымъ и҃мъ, и покло́ншымъ ли́ца
на зе́млю, реко́ста къ ни́мъ: что̀ и҃щете

Главѣ к҃. Зачáло ѯг.

ЙОАН 20

а҃ Во є҆ди́ну же ѿ сѹббѡ́тъ Маріа́ Ма-
гдали́на прїи́де заѹ́тра, є҆щѐ сѹ́щей
тмѣ́, на гро́бъ: ѝ ви́дѣ ка́мень взе́тъ
в҃ ѿ̀ гро́ба. Течѐ оу҃́бо ѝ прїи́де къ Сі́мѡнѹ
Петрѹ́ ѝ къ дрѹго́мѹ оученикѹ́, є҆го́же
люблáше Ї҃съ, ѝ глаго́ла и҃мъ: взе́ша
гдⷭ̀ ѿ̀ гро́ба, ѝ не вѣ́мъ, гдѣ́ положи́ша
г҃ є҆го́. Изы́де же Пе́тръ ѝ дрѹгі́й оученикъ,
д҃ ѝ и҆дя́ста ко гро́бѹ. Течя́ста же о҆́ба
кѹ́пѣ: ѝ дрѹгі́й оученикъ течѐ скорѣ́е
є҃ Петра̀, ѝ прїи́де пре́жде ко гро́бѹ. Ѝ при-
ни́къ ви́дѣ ри́зы лежáщыа: о҆́бачє не вни́де.
ѕ҃ Прїи́де же Сі́мѡнъ Пе́тръ въ слѣ́дъ є҆гѡ̀,
ѝ вни́де ко гро́бъ, ѝ ви́дѣ ри́зы є҆ди́ны
з҃ лежáщыа, Ѝ сѹда́рь, и҃же бѣ́ на главѣ́
є҆гѡ̀, не съ ри́зами лежáщь, но о҆со́бь
и҃ свои́тъ на є҆ди́номъ мѣ́стѣ. Тогда̀ оу҃́бо
вни́де ѝ дрѹгі́й оученикъ, пришéдый пре́-
ѳ҃ жде ко гро́бѹ, ѝ ви́дѣ, ѝ вѣ́рова: Не оу҃́
бо вѣ́дѧхѹ писа́нїа, и҃ко подоба́етъ є҆мѹ̀
і҃ и҃з̾ ме́ртвыхъ воскр҃сѹ́ти. Ѝдо́ста же
па́ки къ себѣ́ оученика̀.

ія҃ (Зá. ѳ҃д.) Маріа́ же стоя́ше оу҃ гро́ба
внѣ́ плáчѹщи. И҃коже плáкашесѧ, приниче
кѳ҃ ко гро́бъ, Ѝ ви́дѣ два̀ а҃гг҃ла въ бѣ́-

лыхъ ри́захъ сѣдя́щыа, є҆ди́наго оу҆ главы́, и҆ є҆ди́наго оу҆ ногъ́, и҆дѣ́же бѣ лежа́ло тѣ́ло Іи҃сово. И҆ глаго́лета ѥ҆и҃ о҆́на: г҃и жено́, что҆ пла́чешиса; Глаго́ла и҃ма, я҆́ко взя́ша Гда́ моего́, и҆ не вѣ́мъ, гдѣ́ положи́ша є҆го́. И҆ сі́а ре́кши ѡ҃братѝса дв҃е въспя́ть, и҆ ви́дѣ Іи҃са стоя́ща: и҆ не вѣ́даше, я҆́ко Іи҃съ є҆сть. Глаго́ла ѥ҆и҃ Іи҃съ: є҆і жено́, что҆ пла́чеши; кого́ и҃щеши; О҆на́ же мня́щи, я҆́ко вертогра́дарь є҆сть, глаго́ла є҆мꙋ́: го́споди, а҆́ще ты҆ є҆си́ взя́лъ є҆го́, пов҃ѣ́жь ми́, гдѣ́ є҆си́ положи́лъ є҆го́; и҆ а҆́зъ возмꙋ́ є҆го́. Глаго́ла ѥ҆и҃ Іи҃съ: Маріе́. в҃і О҆на́ же ѡ҃бра́щшися глаго́ла є҆мꙋ́: равво҆ни́, є҆же глаго́летсѧ, оу҆чи́телю. Глаго́ла ѥ҆и҃ г҃і Іи҃съ: не прикаса́йсѧ мнѣ́, не оу҆ бо взыдо́хъ ко О҆ц҃ꙋ́ моемꙋ́: и҆ди́ же ко бра́тїи мои́ѥй, и҆ рцы́ и҃мъ: восхожда́ ко О҆ц҃ꙋ́ моемꙋ́ и҆ О҆ц҃ꙋ́ ва́шемꙋ, и҆ Бг҃ꙋ́ моемꙋ́ и҆ Бг҃ꙋ́ ва́шемꙋ. Пр҃и҃и́де же Маріа́ Магда҆ли́на пов҃ѣ́дающи оу҆чн҃ико́мъ, я҆́ко ви́дѣ Гда́, и҆ сі́а рече́ ѥ҆и҃.

ЙОАН 20:19

(З҃а. ѯ҃е.) Сꙋ́щꙋ же по́здѣ, въ де́нь д҃і то́й во є҆ди́нꙋ ѿ сꙋ́ббѡтъ, и҆ двє́ремъ затворе́нныма, и҆дѣ́же бѧ́ѧ оу҆чн҃ицы҆ є҆гѡ́ собрани, страха́ ра́ди Іꙋдє́йска, пр҃и҃и́де Іи҃съ, и҆ ста́ посредѣ́, и҆ глаго́ла и҃мъ: ми́ръ

Глава́ д. Зача́ло тї.

1 Да оу҃боимсѧ оу҃бо, да не когда́ ѡ҆ста́в-
ленъ ѡ҆бѣтова́нїю вни́ти въ поко́й
2 є҆гѡ̀, мн҃и́тсѧ кто҃ ѿ ва́съ лиши́всѧ. И҃бо
на́мъ бл҃говѣствова́но є҆́сть, ꙗ҆́коже и҆
ѻ҆нѣ́мъ: но не по́лзова ѻ҆нѣ́хъ сло́во
слы́шанаго, неразстворе́нное вѣ́рою слы́шавшихъ.
3 Вхо́димъ бо въ поко́й вѣ́ровавшїи, ꙗ҆́ко-
же рече́: ꙗ҆́коже кля́хсѧ во гнѣ́вѣ мое́мъ,
а҆́ще вни́дутъ въ поко́й мо́й: а҆́ще и҆ дѣ-
4 ла́ мі҃ра бы́вшыѧ. Рече́
бо нѣ́гдѣ ѡ҆ седмо́мъ сѝце: и҆ почи́ бг҃ъ
въ де́нь седмы́й ѿ всѣ́хъ дѣ́лъ свои́хъ.
5 И҆ въ се́мъ па́ки: а҆́ще вни́дутъ въ поко́й
6 мо́й. Поне́же оу҃бо ли́шени нѣ́цыи * вни́-
ти въ него́, и҆ и҃мже пре́жде бл҃говѣствова́но бѣ, не вни́доша за непослу́ша́нїе:
7 Па́ки нѣ́кыи оу҃ставля́етъ де́нь, дне́сь, въ
Дв҃дѣ глаго́ла, по толи́цѣхъ лѣ́тѣхъ,
ꙗ҆́коже пре́жде глаго́лася: дне́сь, а҆́ще гла́съ
є҆гѡ̀ оу҃слы́шите, не ѡ҆жесточи́те серде́цъ
8 ва́шихъ. А҆́ще бо бы̀ ѻ҆нѣ́хъ і҃с҃ъ оу҃поко́илъ, не бы̀ ѡ҆ и҃но́мъ днѝ глаго́лалъ по
9 сихъ. Оу҃бо ѡ҆ста́влено є҆́сть (и҆ є҆щѐ) сѵ́в-

ЕВРИЕ 4:9

* ѡ҆ста́е́тсѧ нѣ́кыимъ

бо́гство лю́демъ Бж҃їимъ. Вше́дый бо і
въ поко́й є҃гѡ, и̑ то́й почи́ѡ҆ дѣ́лъ сво-
и́хъ, ꙗ҆коже ѡ҆ свои́хъ Бг҃ъ. Потщи́мсѧ а҆і
у҆бо вни́ти во о҆́ный поко́й, да не кто҆
въ тъ́ же при́тчѹ противле́нїѧ впаде́тъ.
Жи́во бо сло́во Бж҃їе, и̑ дѣ́йственно, и̑ ві
о҆стрѣ́йше па́че всѣ́кагѡ мечà о҆бою́ду
о҆стрà, и̑ проходя́щее да́же до раздѣле́нїѧ
дѹши́ же и̑ дх҃а, членѡ́въ же и̑ мозгѡ́въ,
и̑ сѹди́тельно помышле́нїемъ и̑ мы́слемъ
серде́чнымъ. И̑ нѣ́сть тва́рь нева́ле́на гі
пред҃ ни́мъ, всѣ̀ же нага̀ и̑ ѡ҆бна́ле́на
пред҃ о҆чи́ма є҃гѡ, къ немъ́же на́мъ сло́во.
(За҃. тѧі.) И҆мъ́ще у҆бо а҆рхїере́а вели́- ді
ка, прошє́дшаго нб҃сà, Ї҆сна С҃на Бж҃їа,
да держи́мсѧ и҆спов҃да́нїѧ. Не и҆́мамы бо є҃і
а҆рхїере́а не могъ́ща спострада́ти не́мощемъ
на́шымъ, но и҆скѹше́на по всѣ́чєскимъ по
подо́бїю, ра́звѣ грѣ́хà. Да приступа́емъ ѕі
у҆́бо съ дерзнове́нїемъ къ пр҃то́лѹ бл҃гти,
да прі́и́мемъ мл҃ть, и̑ бл҃гть ѡ҆бря́щемъ,
во бл҃говре́менну́ по́мощь.

Главà є҃.

Всѣ́къ бо первосвщ҃е́нникъ, ѿ человѣ́къ а҆
прі́е́млемъ, за человѣ́ки поставля́ет-
сѧ на слѹ́жбы, и҆́же къ Бг҃ѹ, да прино́-

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

ГОСПОДА НАШЕГО ІИСУСА ХРИСТА

ВЪ НОВОМЪ РУССКОМЪ ПЕРЕВОДѢ

К. П. Побѣдоносцева

Опытъ къ усовершенствованію перевода на русскій языкъ
священныхъ книгъ Новаго Завѣта

С.-ПЕТЕРБУРГЪ
Сѵнодальная типографія
1906

чтобъ ученики Его, пришедши ночью, не украли Его, и тогда скажутъ народу: воскресъ изъ мертвыхъ. И будетъ послѣдняя лесть горше первой.

65. И сказалъ имъ Пилатъ: есть у васъ стража; идите, охраняйте, какъ знаете.

66. Они пошли, и поставили у гроба стражу, и приложили печать къ камню.

28.

1. Въ вечеръ же субботный, на разсвѣтѣ въ первый день недѣли, пришла Марія Магдалина и другая Марія, посмотрѣть гробъ.

2. И вотъ, великое стало землетрясеніе; Ангелъ Господень, сшедъ съ небеси, приступивъ, отвалилъ камень отъ двери гроба и сидѣлъ на немъ;

3. видъ его былъ, какъ молнія, и одѣяніе его бѣло, какъ снѣгъ.

4. Сотряслась отъ страха бывшая стража, и стали какъ мертвые.

5. Ангелъ же, обратясь къ женамъ, сказалъ: не бойтесь; знаю, что Іисуса распятаго ищете;

6. нѣтъ Его здѣсь; Онъ воскресъ, какъ сказалъ; подойдите, смотрите мѣсто, гдѣ лежалъ Господь,

7. и идите скоро, скажите ученикамъ Его, что восталъ Онъ изъ мертвыхъ и предваряетъ васъ въ Галилеѣ; тамъ Его узрите. Вотъ, я сказалъ вамъ.

8. И, исшедъ скоро изъ гроба, со страхомъ и радостію веліей побѣжали возвѣстить ученикамъ Его.

9. Когда же шли онѣ возвѣстить ученикамъ Его, и се, Іисусъ срѣтилъ ихъ и сказалъ: радуйтесь! Онѣ же, приступивъ, ухватились за ноги Его и поклонились Ему.

9. Воскресши же Іисусъ заутра въ первую субботу, явился прежде Маріи Магдалинѣ, изъ коей изгналъ семь бѣсовъ.

10. Она же пошла и возвѣстила бывшимъ съ Нимъ, плачущимъ и рыдающимъ;

11. но они, услышавъ, что Онъ живъ, и она видѣла Его, не повѣрили.

12. Послѣ сего явился въ иномъ образѣ двумъ изъ нихъ, идущимъ на село.

13. И тѣ, возвратившись, возвѣстили прочимъ; но и имъ не повѣрили.

14. Напослѣдокъ же явился одиннадцати, возлежавшимъ, и упрекалъ ихъ за невѣріе и жестокосердіе, что видѣвшимъ Его воставшаго не повѣрили.

15. И сказалъ имъ: идите въ міръ весь, проповѣдуйте Евангеліе всей твари.

16. Кто вѣру иметъ и крестится, спасенъ будетъ; а кто не иметъ вѣры, осужденъ будетъ.

17. Знаменія же вѣровавшимъ такія послѣдуютъ: именемъ Моимъ бѣсовъ изгонять будутъ, станутъ говорить новыми языками;

18. будутъ брать змѣй; и если что смертоносное выпьютъ, не повредитъ имъ; на недужныхъ руки возложатъ, и здравы будутъ.

19. И такъ Господь, сказавъ имъ, вознесся на небо и возсѣлъ одесную Бога.

20. Они же пошли и проповѣдывали вездѣ, и Господь содѣйствовалъ имъ и слово утверждалъ послѣдующими знаменіями. Аминь.

Bibl. N. T. Graec. 1860

CODEX ALEXANDRINUS.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM GRAECE

EX ANTIQUISSIMO CODICE ALEXANDRINO

A

C. G. WOIDE

OLIM DESCRIPTUM: AD FIDEM IPSIUS CODICIS

DENUO ACCURATIUS EDIDIT

B. H. COWPER.

LONDINI

VENUMDANT

WILLIAMS & NORGATE, ET D. NUTT;

EDINBURGAE, WILLIAMS & NORGATE.

MDCCCLX.

XVI. οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλὰ ὑπάγετε, 7
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθαι, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελ- 8
θοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχεν δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ
ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ.

ΜΑΡΚ 16:9

Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ 9
Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα 10
ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν.
κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. 11
μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ 12
μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν 13
τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. ὕστερον δὲ ἀνακειμένοις 14
αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστείαν αὐ-
τῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον
ἐκ νεκρῶν οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες εἰς 15
τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ 16
πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθή-
σεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν παρακολουθήσει ταῦτα· ἐν τῷ 17
ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν· γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς·
ὄφις ἀροῦσιν· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· 18
ἐπὶ ἀῤῥώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν, καὶ καλῶς ἕξουσιν. Ὁ μὲν 19
οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν,
καὶ ἐκάθεισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν 20
πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος
διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ. [1])

1) Subscriptio 1 m. literis minoribus.

По благословению
Святейшего Патриарха Московского
и всея Руси
АЛЕКСИЯ II

Репринтное издание

ISBN 5-85524-009-6
ISBN 5-85524-055-X (для книги в кожаном переплете)

© Российское Библейское Общество. 1993
Художественное оформление

БІБЛІЯ

сирѣчь

КНИГИ СВЯЩЕННАГО ПИСАНІЯ

ВѢТХАГО И НОВАГО ЗАВѢТА

съ параллѣльными мѣстами

Тисненіе второе

САНКТПЕТЕРБУРГЪ

Сунодальная типографія

≠ЛЦ

Пс. 131:8 Воскресени, Господи, в покой /ШАББАТ/ твой, ты и кивот святыни

е҃. *Да постыдáтсѧ и̑ возвратя́тсѧ вспáть вси̑ ненави́дящіи сі̑ѡ́на:
*Псал. ѕ҃: а҃і.

ѕ҃. *да бу́дутъ ꙗ́кѡ трава́ на зда́хъ[1], ꙗ́же пре́жде восторже́нїа и̑зсше:
*Псал. лѕ҃: в҃. нз҃: г҃. пе҃: ѕ҃.

з҃. є҃ю́же не и̑спо́лни рꙋ́кы̀ своеѧ̀ жна́й, и̑ нꙋ́дра своегѡ̀ рꙋкоя́ти собира́й:

и҃. и̑ не реќша мимоходя́щіи: бл҃гове́нїе гдне́ на вы́, благословя́хомъ вы̀ во и́мѧ гдне́.

Пѣ́снь степе́ней, рк҃д.

И̑з̀ глꙋбины̀ *воззва́хъ къ тебѣ́, гдⷭ̀: гдⷭ̀, ꙋ҆слы́ши гла́съ мо́й. *Псал. ѯн҃: в҃.

в҃. *Да бу́дутъ ꙋ҆ши̑ твои̑ внемлющѣ гла́съ моле́нїѧ моегѡ̀. *Псал. е҃: в҃.

г҃. *А҆́ще беззако́нїа на́зриши, гдⷭ̀, гдⷭ̀, кто̀ постои́тъ; †ꙗ́кѡ ꙋ҆ тебѐ ѡ҆чище́нїе е́сть. *Псал. рмв҃: в҃. †Дан. д҃: д҃.

д҃. И́мене ра́ди твоегѡ̀ потерпѣ́хъ тѧ̀, гдⷭ̀, потерпѣ́ дꙋ́ша моѧ̀ въ сло́во твое́: ꙋ҆пова́ дꙋ́ша моѧ̀ на гда́.

е҃. *ѻ҆́ стра́жи ꙋ҆тре́нїѧ до но́щи, ѡ҆́ стра́жи ꙋ҆тре́нїѧ †да ꙋ҆пова́етъ и̑и́ль на гда́: *А҆ввак. в҃: г҃. †Римлян. д҃: г҃.

ѕ҃. ꙗ́кѡ ꙋ҆ гда́ мл҃ть, и̑ мно́гое ꙋ҆ негѡ̀ и̑зба́вле́нїе: *и̑ то́й и̑зба́витъ и̑и́ля ѿ всѣ́хъ беззако́ній є҃гѡ̀.
*Ѵсаі́а мг҃: ке҃. мд҃: кв҃.

Пѣ́снь степе́ней, р҃л.

Гдⷭ̀, *не вознесе́сѧ се́рдце моѐ, нижѐ вознесо́стесѧ ѻ҆́чи мои́: нижѐ ходи́хъ въ вели́кихъ, нижѐ въ ди́вныхъ па́че менѐ. *в҃ Ца́рств. ѕ҃: кв҃. Прит҃ч. ѕ҃: е҃.

к҃. А҆́ще *не смиреномꙋ́дрствовахъ, но вознесо́хъ дꙋ́шꙋ мою́, ꙗ́кѡ ѿдое́ное на ма́терь свою́, та́кѡ воздаси́ на дꙋ́шꙋ мою́. *Римлян. ѳ҃: ѕ҃.

г҃. Да ꙋ҆пова́етъ и̑и́ль на гда́ ѿны́нѣ и̑ до вѣ́ка.

[1] на кро́вехъ

Помяни́, *гдⷭ̀, дв҃да и̑ всю̀ кро́тость є҃гѡ̀: *Пеем. г҃: д҃і.

к҃. ꙗ́кѡ кля́тсѧ гдⷭ̀ви, ѡ҆бѣщáсѧ бг҃ꙋ̀ ꙗ́кѡвлю:

г҃. *а҆́ще вни́ду въ селе́нїе до́му моегѡ̀, и̑лѝ взы́ду на ѻ҆́дръ посте́ли моеѧ̀:
*в҃ Ца́рств. з҃: в҃, г҃. г҃ Ца́рств. и҃: з҃і.

д҃. *а҆́ще да́мъ сно́мъ ѻ҆́чима мои́ма, и̑ вѣ́ждома мои́ма дреманїе, и̑ поко́й скранїа́ма мои́ма: *Прит҃ч. ѕ҃: д҃.

е҃. *до́ндеже ѡ҆брѧщꙋ́ мѣ́сто гдⷭ̀ви, селе́нїе бг҃ꙋ̀ ꙗ́кѡвлю. *Дѣа́н. з҃: мѕ҃.

ѕ҃. *Се́, слы́шахомъ а҃ во ефра́ѳѣ, ѡ҆брѣто́хомъ а҃ въ пола́хъ дꙋбра́вы:
*а҃ Ца́рств. з҃: а҃.

з҃. вни́демъ въ селе́нїа є҃гѡ̀, *поклони́мсѧ на мѣ́сто, и̑дѣ́же стоа́стъ но́зѣ є҃гѡ̀. *Псал. зі҃: з҃.

и҃. *Воскр҃ни́, гдⷭ̀, въ поко́й твои́, ты̀ и̑ кі҃ѵ́тъ сты́ни твоеѧ̀.
*в҃ Парали́пом. ѕ҃: ма҃.

ѳ҃. Сщ҃е́нницы твои̑ ѡ҆блеку́тсѧ пра́вдою, и̑ прп҃ѧ́тніи твои̑ возра́дꙋются.

і҃. *Дв҃да ра́ди раба̀ твоегѡ̀, не ѡ҆врати́ лица̀ пома́занника твоегѡ̀.
*в҃ Парали́пом. ѕ҃: мв҃.

а҃і. Кля́тсѧ гдⷭ̀ дв҃ду и̑стино́ю, и̑ не ѡ҆вре́жется є҃а̀: *ѿ плода́ чре́ва твоегѡ̀ посажду́ на престо́лѣ твое́мъ.
*а҃ Ца́рств. з҃: ві҃. г҃ Ца́рств. и҃: ке҃. в҃ Парали́пом. ѕ҃: ѕі҃. Псал. пн҃: е҃. лвк҃. а҃: не҃. Дѣа́н. в҃: л҃.

в҃і. А҆́ще сохраня́тъ сы́нове твои̑ завѣ́тъ мо́й и̑ свидѣ́нїа моѧ̀ сі́ѧ, и̑́миже навꙋ́чꙋ а҃, и̑ сы́нове и̑́хъ до вѣ́ка ся́дутъ на престо́лѣ твое́мъ.

г҃і. *Ꙗ́кѡ и̑збра́ гдⷭ̀ сі́ѡна, и̑зволи́ и̑ въ жили́ще себѣ́. *г҃ Ца́рств. д҃: г҃.

д҃і. *Се́й поко́й мо́й во вѣ́къ вѣ́ка, здѣ́ вселю́сѧ, ꙗ́кѡ и̑зволи́хъ и̑. *г҃ Ца́рств. и҃: г҃і.

е҃і. *Ловитвꙋ́ є҃гѡ̀ бл҃гвлю́ бл҃гкю́, ни́щыѧ є҃гѡ̀ насы́щꙋ хлѣ́бы:
*Псал. лѕ҃: д҃і. р҃і: е҃.

ѕ҃і. сщ҃е́нники є҃гѡ̀ ѡ҆блеку́ во спн҃е́, и̑ прп҃ѧ́тніи є҃гѡ̀ ра́достїю возра́дꙋются.

† Ѳеѡракыѵ҃а҃ав҃ѣрнаа
нновопросвѣщеннаа
ц҃рца, исаллодрѣжница
вѣсѣмль

† і҃ѡаннъалеѯандръ
въѵ҃а҃ва҃кѣрепьц҃ь
исаллодрьжець҃м҃
всѣмьблгарѡ
и҃
нкрѣкѡ

блъгарѡмль
йгрѣкомль:

і҃ѡ шишмн҃а
ц҃рь· сн҃ъ
г
великаца҃рѣі҃ѡ
алеѯа
ндра

і҃ѡ.аѳ҃к
ц҃рь·
сн҃ъ
ц҃ревь·

Марк 16:9воскрес же (Иисус) заутра в первую субботу, явися прежде марии магдалини, из неяже изгна седмь бесов. Четвероевангелие на цар Иван Александър

СМЪРТТА, ПОГРЕБЕНИЕТО И ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА МЕСИЯТА
(БИБЛЕЙСКА ТОЧНА ХРОНОЛОГИЯ)

ВТОРНИК
ЕВРЕЙСКИ КАЛЕНДАР (ДНИТЕ ЗАЛОЧВАТ ПРИ ЗАЛЕЗ)
НОЩ ДЕН

СРЯДА
(1) "ДЕНАТ НА ПРИГОТОВЛЕННЕ"
НОЩ ДЕН

ЧЕТВЪРТЪК
ВЕЛИК ШАБАТ
NIGHT DAY

ПЕТЪК
НОЩ ДЕН

СЪБОТА
СЕДМИЧЕН ШАБАТ
НОЩ ДЕН

НЕДЕЛЯ
ПРАЗНИК НА ПЪРВИТЕ ПЛОДОВЕ
НОЩ DAY

3 ДНИ И 3 НОЩИ В ГРОБА

(4) ПОСЛЕДНАТА ВЕЧЕРЯ

(5) ЙЕШУА Е АРЕСТУВАН И ОТВЕДЕН ПРЕД ПЪРВОСВЕЩЕНИКА

(6) ЙЕШУА Е РАЗПНАТ В ПРИБЛИЗИТЕЛНО 9 Ч. СУТРИНТА

(7) ЙЕШУА УМИРА В ПРИБЛИЗИТЕЛНО 15 Ч. СЛЕДОБЕД

(8) ТЯЛОТО НА ЙЕШУА Е ПОЛОЖЕНО В ГРОБНИЦАТА

(2) ПЪРВИЯТ ДЕН НА БЕЗКВАСНИТЕ ХЛЯБОВЕ (3) КОЙТО СЛЕДВА ДЕНЯ НА ПРИГОТВЛЕНИЕ

(9) ЖЕНИТЕ ЗАКУПИКА И ПРИГОТВИХА АРОМАТИ ЗА ПОМАЗВАНЕ НА ТЯЛОТО НА ЙЕШУА СЛЕД ВЕЛИКИЯ ШАБАТ (10) И ПРЕДИ СЕДМИЧНИЯ ШАБАТ

(10) ТЕ ПОЧИВАХА В СЕДМИЧНИЯ ШАБАТ "СПОРЕД ЗАПОВЕДТА"

(11) ЙЕШУА ВЪЗКРЪСНА НА 7-МИЯ ДЕН. ТОЧНО 3 ДНИ И 3 НОЩИ В В ГРОБНИЦАТА.

(11) ЙЕШУА ВЪЗКРЪСНА НА 7-МИЯ ДЕН. ТОЧНО 3 ДНИ И 3 НОЩИ С ГРОБНИЦАТА.

(12) ЖЕНИТЕ ДОНЕСОХА АРОМАТИТЕ, ДОКАТО ВСЕ ОЩЕ БЕШЕ ТЪМНО. (11) НО ЙЕШУА РЕЧЕ БЕШЕ ВЪЗКРЪСНАЛ, (14) ТОЙ НЕ ИСКАШЕ ДА БЪДЕ ДОКОСНАТ. ТЪЙ КАТО ТРЯБВАШЕ ДА СЕ ПРЕДСТАВИ КАТО СНОП ОТ ПЪРВИТЕ ПЛОДОВЕ (ПРИНОС НА ЛЮЛЕЕНЕ) ПРЕД ОТЦА.

(13) ПРАЗНИКЪТ НА СЕДМИЦИТЕ СЕ ЗАСТЪПВА С БЕЗКВАСНИТЕ ХЛЯБОВЕ.

ПРАЗНИК НА БЕЗКВАСНИТЕ ХЛЯБОВЕ

1) Лука 23:54, Марк 15:42, Йоан 19:31
2) Йоан 19:31, Левит 23:4-7
3) Мат 27:62
4) Мат 26:20-28
5) Мат 26:47-57
6) Марк 15:25
7) Мат 27:46-50
8) Мат 27:57
9) Марк 16:1
10) Лука 23:56, Изход 20:8-11
11) Мат 28:1-6, Марк 16:2-6, Лука 24:2-3, Йоан 20:1
12) Йоан 20:1, Лука 24:1
13) Числа 28:28
14) Йоан 20:17, 1 Коринтяни 15:20